

Rooma vahvistaa näyn – numero kolme

Yhdysvallat ja profeetallinen näky: kutsu syvälliseen raamatulliseen tutkimiseen ja ymmärtämiseen

Jeff Pippenger

2024-07-14

Kahdessa edellisessä artikkelissa, joissa käsiteltiin yksityistä tulkintaa, jonka mukaan Yhdysvallat on esikuvallisesti kuvattu Danielin kirjan yhdestoista luvun neljännessätoista jakeessa sanoilla ”sinun kansasi väkivaltaiset” [tai: ”sinun kansasi ryöstäjät”], jotka ”vahvistavat näyn”, siteerasimme Ellen Whiten kirjoittamaa kohtaa, jossa sanotaan: ”Seurakunnan jäsenet tullaan yksilöllisesti koettelemaan ja osoittamaan.” Tuo koettelemisen, tutkimisen ja seulomisen prosessi, joka Malakian kirjan kolmannessa luvussa esitetään liiton Sanansaattajana puhdistamassa hopeaa ja kultaa, on nyt käynnissä. Malakian kirjan kolmannessa luvussa puhutaan puhdistamisesta.

Ja hän istuu hopean sulattajana ja puhdistajana; ja hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niin kuin kullan ja hopean, niin että he voivat uhrata Herralle vanhurskaudessa. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on Herralle otollinen niin kuin muinaisina päivinä, niin kuin entisinä vuosina. Malakia 3:3, 4.

Ne, jotka pitävät kiinni ajatuksesta, että Yhdysvallat on se vertauskuva, joka vahvistaa näyn, eivät ole kyenneet tai halunneet ymmärtää, että sanoma, joka avattiin sineteistään heinäkuussa 2023, on se, mikä puhdistaa ne ehdokkaat, joiden on määrä olla sadan neljäkymmenenneljän tuhannen joukossa. Kapernaumin synagogassa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen lopullinen puhdistaminen esikuvattiin.

Jeesus sanoi heille suoraan: ”Jotkut teistä eivät usko”; ja lisäsi: ”Sentähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna.” Hän tahtoi heidän ymmärtävän, että jos heitä ei vedetty Hänen luokseen, se johtui siitä, etteivät heidän sydämensä olleet avoinna Pyhälle Hengelle. ”Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.” 1. Korinttolaiskirje 2:14. Uskon kautta sielu näkee Jeesuksen kirkkauden. Tämä kirkkaus on kätkeytyä, kunnes usko Pyhän Hengen kautta syttyy sielussa.

”Heidän epäuskonsa julkisen nuhtelun kautta nämä opetuslapset vieraantuivat Jeesuksesta vielä enemmän. He olivat syvästi tyytymättömiä, ja haluten haavoittaa Vapahtajaa sekä tyydyttää fariseusten pahuuden, he käänsivät Hänelle selkensä ja jättivät Hänet halveksuen. He olivat tehneet valintansa — omaksuneet muodon ilman henkeä, kuoren ilman ydintä. Heidän päätöstään ei koskaan myöhemmin peruutettu; sillä he eivät enää vaeltaneet Jeesuksen kanssa.

“‘Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa tarkoin ja kokoaa nisunsa aittaansa.’ Matteus 3:12. Tämä oli yksi puhdistamisen ajoista. Totuuden sanojen kautta akanat erotettiin nisusta. Koska monet olivat liian turhamaisia ja itsevanhurskaita ottaakseen vastaan nuhdetta, liian maailmaa rakastavia hyväksyäkseen nöyryyden elämän, he kääntyivät pois Jeesuksesta. Monet tekevät yhä samoin. Sieluja koetellaan tänä päivänä niin kuin noita

opetuslapsia Kapernaumin synagogassa. Kun totuus saatetaan sydämeen asti, he näkevät, että heidän elämänsä ei ole sopuinnossa Jumalan tahdon kanssa. He näkevät, että heissä itsessään tarvitaan täydellinen muutos; mutta he eivät ole halukkaita ryhtymään tuohon itsensäkieltämisen työhön. Sen tähden he vihastuvat, kun heidän syntinsä paljastetaan. He menevät pois pahentuneina, niin kuin opetuslapset jättivät Jeesuksen mutisten: 'Tämä on kova puhe; kuka voi sitä kuulla?'" Aikakausien Toivo, 392.

Ilmauksella "totuuden sanat" kuvattiin kullan ja hopean olevan Malakian vertauksen mukainen esitys lopullisesta temppelin puhdistamisesta, joka koskee niitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta.

Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän valmistaa tien minun eteeni; ja Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeliinsä, liiton sanansaattaja, jota te halajatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän? ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niinkuin sulattajan tuli ja niinkuin pesijäin saippua. Malakia 3:1, 2.

Kaikki profeetat, Malakia mukaan lukien, osoittavat viimeiset päivät. Ensimmäisessä näistä kirjoituksista viittasimme teokseen The 1888 Materials, s. 403, jossa meille ilmoitetaan: "Se, joka lepää tyytyväisenä oman nykyisen epätäydellisen Raamatun tuntemuksensa varassa pitäen sitä riittävänä pelastukseksi, lepää kohtalokkaassa eksytyksessä. On monia, jotka eivät ole perusteellisesti varustautuneet raamatullisilla todistuksilla, niin että he kykenisivät havaitsemaan erehdyksen ja tuomitsemaan kaiken sen perinnäissäännön ja taikauskon, jota on kaupattu totuutena." Samassa kohdassa tunnistetaan ne, jotka "eivät ole läheisiä Raamatun tutkijoita", jotka "eivät ole tutkineet tarkoituksellisesti" niitä "Raamatun kohtia", joissa on olemassa "mielipide-eroja". Ne, joille puhutaan, "eivät lue Raamattua [sitä varten], että omistaisivat sen ytimen ja lihavuuden omille sieluilleen. He eivät tunne, että se on Jumalan ääni, joka puhuu heille. Mutta jos tahtoisimme ymmärtää pelastuksen tien, jos tahtoisimme nähdä vanhurskauden Auringon säteet", heidän "täytyy tutkia Raamattua tarkoituksella."

Ensimmäisessä artikkelissa osoitettiin, että yksi heidän harhaan johdetun profeettallisen mallinsa osista on Suuri taistelu -teoksen kohta, jossa todetaan: "Romanismi Vanhassa maailmassa ja luopio protestantismi Uudessa maailmassa tulevat menettelemään samalla tavoin niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia jumalallisia käskyjä." Suuri taistelu, 615. Heidän yksityinen tulkintansa väittää, että tämä lause osoittaa "romanismin" menneeksi historiaksi ja "luopion protestantismin" nykymaailmaksi. Sen jälkeen kun kieliopillinen todistusaineisto osoitti, että sovellus, jonka he tälle lauseelle antavat, on väännetty irti sen oikeasta merkityksestä, he eivät esittäneet mitään julkista peruutusta tästä väärästä sovelluksesta. Päinvastoin he käyttivät juuri tätä kohtaa mainostaakseen seuraavaa Zoom-kokousta. Kuitenkin meille ilmoitetaan, että "meidän tulee painaa kaikkien mieleen välttämättömyys tutkia ahkerasti jumalallista totuutta, jotta he tietäisivät todella, mikä on totuus." Mitään yritystä ei tehty väärän väitteen peruuttamiseksi, mikä näyttää olevan todiste siitä, että ne, jotka edistävät tätä väärää sovellusta, eivät "tutki ahkerasti" voidakseen "tietää, mikä on totuus."

Tämän kiistan alusta alkaen olemme lähestyneet sitä ikään kuin kyse olisi ollut jostakin enemmästä kuin pelkästä erimielisyydestä totuuden ja erehdyksen välillä siitä, keitä sinun kansasi ryöstäjät

edustavat, ja minä pidän yhä kiinni tästä kannasta. Danielin kirjaa käsittelevät artikkelit olivat saavuttaneet kahdensadan numeron kohdan, jolloin Daniel 11:n jakeiden kolmestatoista viiteentoista merkitys oli perusteellisesti esitetty. Nämä jakeet kuvaavat historiaa vuodesta 1989 aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka, joka esiintyy Daniel 11:n jakeessa neljäkymmentä.

Olemme tunnistaneeet tuon historian neljänkymmenennen jakeen kätkeytyksi historiaksi. Olemme myös todenneet, että kun sisar White lausuu: ”sinetöity kirja ei ole Ilmestyskirja, vaan se osa Danielin ennustusta, joka koskee viimeisiä päiviä”, Danielin kirjan yhdestoista luku, neljäskymmenes jae, kätkeyty historiana on ”se osa Danielin ennustusta”. Jakeet kolmestatoista viiteentoista edustavat sitä profeetallista totuutta, joka avataan viimeisinä päivinä. Nämä kolme jaetta esitetään sen vuoksi myös sekä ”Jeesuksen Kristuksen ilmestyksenä” että Ilmestyskirjan ”seitsemänä ukkosenjylinänä”, joka avataan juuri ennen koetusajan päättymistä. Kun sisar White viittaa tuohon ”Danielin kirjan osaan”, kohta, jossa lausuma sijaitsee, sanoo:

Älköön kukaan ajatelko, että koska he eivät kykene selittämään Ilmestyskirjan jokaisen vertauskuvan merkitystä, heidän olisi hyödytöntä tutkia tätä kirjaa pyrkiessään tuntemaan sen sisältämän totuuden merkityksen. Hän, joka ilmaisi nämä salaisuudet Johannekselle, antaa totuuden ahkeralle etsijälle esimakua taivaallisista asioista. Ne, joiden sydän on avoin totuuden vastaanottamiselle, kykenevät ymmärtämään sen opetukset, ja heille annetaan se siunaus, joka on luvattu niille, jotka ”kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu.”

”Ilmestyskirjassa kaikki Raamatun kirjat kohtaavat toisensa ja päättyvät. Tässä on Danielin kirjan täydennys. Toinen on profetia; toinen on ilmestys. Sinetöity kirja ei ole Ilmestyskirja, vaan se osa Danielin profetiaa, joka koskee viimeisiä päiviä. Enkeli käski: ’Mutta sinä, Daniel, pidä nämä sanat visusti tallella ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti.’ Daniel 12:4.”
Apostolien teot, 584, 585.

Sana ”täydentää” merkitsee saattaa täydelliseksi. Se Danielin kirjan osa, joka liittyy viimeisiin päiviin ja joka avataan lopun aikana, saatetaan täydelliseksi, kun se yhdistetään ”rivi rivin päälle” ”Jeesuksen Kristuksen ilmestykseen” ja ”seitsemään ukkosenjylinään”. Nämä kolme esitystä ovat se sanoma, joka avataan, ja näin ollen ne edustavat niitä ”totuuden sanoja”, joita käytetään ”puhdistamaan” ne sataneljäkymmentäneljätuhatta Malakian kuvaamassa lopullisessa temppelin puhdistuksessa, sellaisena kuin se esitetään Daniel 11:n jakeissa kolmestatoista viiteentoista. Keskimäinen jae on se jae, jossa nykyinen kiista esitetään, ja siten se edustaa samaa kiistaa, joka kohtasi milleriläiset heidän profeetallisessa historiassaan.

Väite, että jakeen neljätoista ”sinun kansasi ryöstäjät” tarkoittavat Yhdysvaltoja, on täydellinen rinnakkaistapaus siihen, että Miller-liikkeen historian protestantit väittivät ryöstäjien tarkoittavan Antiokhos Epifanesta. Kiista tulee puhdistamaan kuonan kullasta ja hopeasta, mutta vielä tärkeämpää on se, että kiistan on sallittu johtaa ne, joita Malakian kolmannen luvun leeviläiset edustavat, tutkimaan Jumalan profeetallista sanaa syvemmin kuin koskaan ennen. William Millerin unen ”likaharjamies” lakaisee nyt väärennetyt kolikot ja jalokivet pois huoneesta ennen Hänen työtään, jossa aidot jalokivet kootaan jälleen täydelliseen järjestykseen, joka loistaa kymmenen kertaa kirkkaammin kuin aurinko.

Kiistan sallittiin tapahtua juuri tämän työn toteutumiseksi, sillä meille on ilmoitettu, että ”Jumala herättää kansansa; jos muut keinot pettävät, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat vehnästä. Herra kutsuu kaikkia, jotka uskovat Hänen sanaansa, heräämään unesta. Kallisarvoista valoa on tullut, tälle ajalle sopivaa. Se on Raamatun totuutta, joka osoittaa vaarat, jotka ovat aivan edessämme. Tämän valon tulisi johtaa meidät ahkeraan Raamatun tutkimiseen ja mitä kriittisimpään niiden käsitysten tutkisteluun, joista pidämme kiinni. Jumala tahtoi, että kaikki totuuden näkökohdat ja kannat tutkitaan perusteellisesti ja hellittämättä, rukouksen ja paaston kera. Uskovien ei tule levätä olettamusten ja epämääräisten käsitysten varassa siitä, mikä muodostaa totuuden.”

Ne ”harhaopit”, jotka Hän sallii ja joita Hän käyttää herättääkseen nukkuvat pyhänsä, ovat ”vanhoja kiistakysymyksiä”.

”Historiassa ja profetiassa Jumalan sana kuvaa pitkään jatkunutta totuuden ja eksytyksen välistä taistelua. Tuo taistelu on yhä käynnissä. Se, mikä on ollut, toistuu. Vanhat kiistat herätetään jälleen, ja uusia teorioita nousee jatkuvasti esiin. Mutta Jumalan kansa, joka uskossaan ja profetian täyttymyksessä on ollut osallisena ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanoman julistamisessa, tietää, missä se seisoo. Sillä on kokemus, joka on kallisarvoisempi kuin puhdas kulta. Sen tulee seistä lujana kuin kallio ja pitää luottamuksensa alku horjumattomana loppuun asti.” Selected Messages, kirja 2, 109.

Kiista ”sinun kansasi ryöväreistä” on vanha kiistakysymys milleriläisestä historiasta, joka on heidän ”luottamuksensa alku”, ja heitä kehotetaan pitämään se ”vahvana loppuun asti”. Sadan neljäkymmenen tuhannen ”luottamuksen alku” ovat ne perustavanlaatuiset totuudet, jotka on esitetty vuoden 1843 ja 1850 tienraivaajien kartoissa.

”Vihollinen pyrkii kääntämään veljämme ja sisartemme mielet pois siitä työstä, jossa valmistetaan kansa kestäväksi näinä viimeisinä päivinä. Hänen viekkaat järkeilynsä on laadittu johtamaan mielet pois tämän hetken vaaroista ja velvollisuuksista. He pitävät mitättömänä sitä valoa, jonka Kristus tuli taivaasta antamaan Johannekselle kansaansa varten. He opettavat, etteivät juuri edessämme olevat tapahtumat ole kyllin tärkeitä ansaitakseen erityistä huomiota. He tekevät tyhjäksi taivaallista alkuperää olevan totuuden ja riistävät Jumalan kansalta sen menneen kokemuksen, antaen sen sijaan väärän tieteen.”

”Näin sanoo Herra: Asettukaa teille ja katselkaa, ja kysykää ikiaikaisia polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä.”

”Älköön kukaan pyrkikö repimään pois uskomme perustuksia — niitä perustuksia, jotka laskettiin työmme alussa Sanan rukouksellisen tutkimisen ja ilmoituksen kautta. Näille perustuksille olemme rakentaneet viimeiset viisikymmentä vuotta. Ihmiset saattavat kuvitella löytäneensä uuden tien ja voivansa laskea vahvemman perustuksen kuin se, joka on jo laskettu. Mutta tämä on suuri petos. Muuta perustusta ei kukaan voi laskea kuin sen, mikä on laskettu.

”Menneisyydessä monet ovat ryhtyneet rakentamaan uutta uskoa, perustamaan uusia periaatteita. Mutta kuinka kauan heidän rakennelmansa pysyi pystyssä?—Se sortui pian, sillä sitä ei ollut perustettu Kalliolle.

”Eikö ensimmäisten opetuslasten ollut kohdattava ihmisten puheita? Eikö heidän ollut kuunneltava vääriä teorioita ja sitten, kaiken tehtyään, pysyttävä lujina sanoen: ’Muuta perustusta ei kukaan voi panna kuin sen, joka on pantu?’”

”Niin meidän tulee pitää luottamuksemme alku lujana loppuun asti. Tälle kansalle on lähetetty voimallisia sanoja Jumalalta ja Kristukselta, jotka ovat johtaneet sitä pois maailmasta kohta kohdalta nykyisen totuuden kirkkaaseen valoon. Huulet pyhällä tulella kosketettuina Jumalan palvelijat ovat julistaneet sanoman. Jumalallinen lausuma on painanut sinettinsä julistetun totuuden aitoudelle.” Review and Herald, 3. maaliskuuta 1904.

Jeremian ”muinaiset polut” ovat ”perustukset, jotka laskettiin työmme alussa”. Nuo totuudet perustettiin ”Kalliolle”, ja milleriläisessä historiassa nuo perustavanlaatuiset totuudet olivat ”nykyisen totuuden” sanoma, jota julistettiin vuosina 1842, 1843 ja 1844.

”Jumala auttakoon teitä ottamaan vastaan ne sanat, jotka minä olen puhunut. Ne, jotka seisovat Jumalan vartijoina Siionin muurilla, olkoot miehiä, jotka kykenevät näkemään vaarat ennen kansaa — miehiä, jotka osaavat erottaa totuuden erehdyksestä, vanhurskauden vääryydestä.

”Varoitus on tullut: mitään sellaista ei saa päästää sisään, mikä horjuttaisi sen uskon perustusta, jonka varaan olemme rakentaneet siitä asti, kun sanoma tuli vuosina 1842, 1843 ja 1844. Minä olin tässä sanomassa mukana, ja siitä lähtien olen seisonut maailman edessä uskollisena sille valolle, jonka Jumala on meille antanut. Me emme aio siirtää jalkojamme siltä perustalta, jolle ne asetettiin, kun päivä päivältä etsimme Herraa hartaassa rukouksessa, valoa etsien. Luuletteko, että voisin luopua siitä valosta, jonka Jumala on minulle antanut? Sen tulee olla kuin iankaikkinen Kallio. Se on ohjannut minua siitä asti, kun se annettiin. Veljet ja sisaret, Jumala elää ja hallitsee ja toimii tänä päivänä. Hänen kätensä on rattaalla, ja kaitselmuksessaan hän kääntää ratasta oman tahtonsa mukaisesti. Älkööt ihmiset kiinnittääkään itseään asiakirjoihin sanoen, mitä he tekevät ja mitä eivät tee. Kiinnittäkööt he itsensä taivaan Herraan Jumalaan. Silloin taivaan valo loistaa sielun temppeliin, ja me saamme nähdä Jumalan pelastuksen.” Review and Herald, 14. huhtikuuta 1903.

Sanoma, jota julistettiin ”vuosina 1842, 1843 ja 1844”, on se sanoma, jota 1843:n pioneeritaulu edustaa. Toukokuussa 1842 painettiin kolmesataa vuoden 1843 taulua. Ellen White ja kaikki pioneerit todistivat, että taulu oli Habakukin kirjan toisen luvun käskyn täyttymys kirjoittaa näky ja tehdä se selväksi tauluihin. Juuri tuossa historiassa oli kolmesataa milleriläistä saarnaajaa, ja SDA-historioitsijat todistavat sen tosiasian, että he kaikki käyttivät vuoden 1843 taulua.

Mikä saisi ihmisen väittämään, että pioneereiden tunnistus, jonka mukaan Rooma on kaaviossa esitettyinä sinun kansasi ryöstäjinä, on virheellinen? Mikä saisi jonkun omaksumaan tuon väitteen? Mutta mikä saa ne meistä, jotka väitämme hyväksyvämmme pioneereiden käsityksen siitä, että Rooma on symboloitu ilmauksella ”sinun kansasi ryöstäjät”, kuitenkin todellisuudessa kykenemättä itse puolustamaan tuota käsitystä?

Ensimmäisessä artikkelissa lainasimme seuraavan kohdan:

”Olkootpa ihmisen älyllinen edistys kuinka suurta tahansa, älköön hän hetkeksikään ajatelko, ettei pyhien kirjoitusten perusteelliselle ja jatkuvalle tutkimiselle suuremman valon saamiseksi

olisi tarvetta. Kansana meitä kutsutaan yksilöinä olemaan profetian tutkijoita. Meidän on valvottava vakavasti, jotta voisimme havaita jokaisen valonsäteen, jonka Jumala meille esittää.” Testimonies, osa 5, s. 708.

Väitän, että se ”valo, jonka Jumala” nyt esittää ”meille”, on tämä: emme ole täysin heränneet vastuuseemme ymmärtää henkilökohtaisesti Danielin kirjan yhdennentoista luvun viittätoista ensimmäistä jaetta, emmekä ole ymmärtäneet, että saman luvun jakeet kolmestatoista viiteentoista edustavat niitä totuuksia, jotka toteuttavat sadan neljänkymmenenneljän tuhannen lopullisen puhdistamisen ja sinetöimisen. Jos juuri tässä historiassa ei olisi tuotu esiin harhaoppeja, se olisi todiste siitä, että olemme täysin valveilla. Mutta tämä kiista osoittaa toisin.

Se, ettei Jumalan kansan keskuudessa ole kiistaa eikä kuohuntaa, ei tule pitää ratkaisevana todisteena siitä, että he pitävät lujasti kiinni terveestä opista. On syytä pelätä, etteivät he ehkä selvästi erota totuutta erehdyksestä. Kun Raamatun tutkiminen ei herätä uusia kysymyksiä, kun ei synny mielipide-eroja, jotka saisivat ihmiset tutkimaan Raamattua itse varmistaakseen, että heillä on totuus, silloin monet nyt, niin kuin muinoin, pitäytyvät perinteeseen ja palvovat tietämättään, mitä....

”Jumala herättää kansansa; jos muut keinot pettävät, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat vehnästä. Herra kutsuu kaikkia, jotka uskovat Hänen sanaansa, heräämään unesta. Kallisarvoista valoa on tullut, juuri tähän aikaan soveltuva. Se on Raamatun totuutta, joka osoittaa vaarat, jotka ovat aivan edessämme. Tämän valon tulisi johtaa meidät ahkeraan Raamatun tutkimiseen ja niiden käsitysten mitä tarkimpaan tutkimiseen, joita pidämme oikeina. Jumala tahtoo, että kaikki totuuden puolet ja kannat tutkitaan perusteellisesti ja hellittämättömästi, rukouksen ja paaston kera. Uskovien ei tule levätä olettamusten ja epämääräisten käsitysten varassa siitä, mikä muodostaa totuuden. Heidän uskonsa tulee olla lujasti perustettu Jumalan sanaan, jotta silloin, kun koetuksen aika tulee ja heidät viedään neuvostojen eteen vastaamaan uskostaan, he voisivat sävyisyydellä ja pelolla antaa perusteen sille toivolle, joka heissä on.

”Kiihottakaa, kiihottakaa, kiihottakaa. Niiden aiheiden, joita me esitämme maailmalle, tulee olla meille elävää todellisuutta. On tärkeää, että puolustaessamme oppeja, joita pidämme uskon perustavanlaatuisina opinkohtina, emme koskaan salli itsemme käyttää perusteita, jotka eivät ole kauttaaltaan päteviä.” Testimonies, osa 5, s. 708.

Edetessämme tarkastelussamme Jumalan kansan ryöstäjistä osoitamme, että protestanttien ja milleriittien välinen väittely Danielin yhdentoista luvun neljännestätoista jakeesta on yhtäpitävä sen väittelyn kanssa, jota käydään uuden ja yksityisen tulkinnan välillä siitä, että näyn vahvistaa Rooman sijasta Yhdysvallat. Kanta, jonka mukaan Suuri taistelu käyttää ilmaisua ”vanha maailma” menneen historian yksilöimiseksi, on ”otaksuma ja epämääräinen ajatus”, ja se on esimerkki ”väitteestä, joka ei ole kokonaan pätevä”.

Niiden, jotka ovat käyttäneet tätä raamatunkohtaa tukeakseen olettamustaan, että milleriläiset erehtyivät tunnistaessaan Rooman sinun kansasi ryöstäjiksi, tulisi täyttää kristillinen velvollisuutensa ja peruuttaa väitteensä julkisesti, sillä se on kieliopillisesti ja historiallisesti kestämaton. Ja te, jotka istutte tämän kiistan sivussa, olette vastuussa totuuden sanan oikeasta

jakamisesta, sillä teidät on kutsuttu olemaan yksilöitä, jotka tutkivat profetiaa, eivät miehen ajatuksen seuraajia.

人们曲解圣经,自取灭亡.

Ja pitääkää meidän Herramme pitkämielisyyttä pelastuksena; niin kuin myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut; samoin kuin kaikissa kirjeissään, puhuen niissä näistä asioista; ja niissä on jotakin vaikeatajuista, mitä tietämättömät ja horjuvat vääristelevät, niin kuin myös muita kirjoituksia, omaksi kadtuksekseen. Koska te siis, rakkaani, ennalta tiedätte tämän, niin varokaa, ettette tekin jumalattomien eksytyksen mukaan tempautuneina lankeaisi pois omasta lujasta pysyvyydestänne. Mutta kasvakaat armossa ja meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. Hänelle olkoon kirkkaus sekä nyt että iankaikkisuuteen. Amen. 2 Piet. 3:15–18.

Pietari toteaa, että juuri ”oppimattomat ja horjuvat” ”vääntelevät” Kirjoituksia ”omaksi kadtuksekseen”. Tämän tosiasian kanssa sopusoinnussa ovat sisar Whiten meille toistuvasti esittämät varoitukset tutkia itse. Ellemme täytä vastuutamme olla profetian tutkijoita, määräämme itse oman kadtuksemme.

Kansasi rosvojoukko vahvistaa näyn, ja Salomo toteaa, että missä näkyä ei ole, siellä kansa menehtyy.

Missä ei ole näkyä, kansa menehtyy; mutta autuas on se, joka noudattaa lakia. Sananlaskut 29:18.

Yksi sanan “perish” merkityksistä on tulla paljastetuksi alastomaksi. Missä näystä vallitsee virheellinen käsitys, se perustuu siihen tosiasiaan, ettei näkyä vahvistavaa vertauskuvaa ymmärretä, tai että se ymmärretään väärin. Kuulua niihin, jotka Salomon varoituksessa hukkuvat, merkitsee sen alastomuuden omaksumista, jota kuvaavat laodikealaiset, jotka Herra sylkee suustaan pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Miksi hyväksyisimme käsityksen, joka esittää väärin sisar Whiten huomautusten selvän merkityksen vanhasta ja uudesta maailmasta ja joka hylkää milleriläisen tunnistuksen, että näkyä vahvistaa Rooma, mikä esitettiin suoraan vuoden 1843 kartalla, joka kuvaa adventismin perustotuuksia ja joka on Kristus, aikakausien Kallio, jota kaikki pyhät perustuksia koskevat kuvaukset edustavat?

”Mutta jokainen rakennus, joka pystytetään muulle perustukselle kuin Jumalan sanalle, sortuu. Se, joka Kristuksen ajan juutalaisten tavoin rakentaa inhimillisten ajatusten ja mielipiteiden, ihmisten keksimien muotojen ja seremonioiden perustukselle tai minkä tahansa sellaisten tekojen varaan, joita hän voi tehdä riippumatta Kristuksen armosta, pystyttää luonteensa rakennuksen horjuvalle hiekalle. Kiusausten raivoisat myrskyt pyyhkivät pois hiekkaisen perustuksen ja jättävät hänen talonsa raunioksi ajan rannoille.”

””Sen tähden näin sanoo Herra, Herra, ... Ja minä panen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden luotinaruksi; ja rakeet lakaisivat pois valheen turvapaikan, ja vedet tulvivat yli piilopaikan.” Jesaja 28:16, 17.

”Mutta tänään laupeus vetoaa syntiseen. ”Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei minulla ole mielihyvää jumalattoman kuolemasta, vaan siitä, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää; kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne; sillä miksi kuolisitte?” Hesekiel 33:11. Se ääni, joka tänään puhuu katumattomalle, on sen ääni, joka sydämen tuskassa huudahti katsellessaan rakkautensa kaupunkia: ”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt! kuinka usein olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikueensa siipiensä suojaan, mutta te ette ole tahtoneet! Katso, teidän huoneenne jää teille autioksi.” Luukas 13:34, 35, R.V. Jerusalemissa Jeesus näki vertauskuvan maailmasta, joka oli hylännyt ja halveksinut Hänen armonsa. Sinun tähtesi hän itki, oi paatunut sydän! Silloinkin, kun Jeesuksen kyyneleet vuodatettiin vuorella, Jerusalem olisi vielä voinut tehdä parannuksen ja välttää kohtalonsa. Vähän aikaa taivaan Lahja odotti yhä hänen vastaanottamistaan. Niin myös sinulle, oi sydän, Kristus yhä puhuu rakkauden äänin: ”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.” ”Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.” Ilmestys 3:20; 2 Korinttolaiskirje 6:2.

”Te, jotka panette toivonne omaan itseenne, rakennatte hiekalle. Mutta ei ole vielä liian myöhäistä välttää uhkaavalta turmiolta. Ennen kuin myrsky puhkeaa, paetkaa varmaan perustukseen. ”Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin perustukseksi kiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujasti perustetun: joka uskoo, se ei pakene.” ”Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, kaikki maan ääret; sillä minä olen Jumala, eikä toista ole.” ”Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkaile, sillä minä olen sinun Jumalasi: minä vahvistan sinua, totisesti minä autan sinua, totisesti minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.” ”Teitä ei hävetä eikä saateta häpeään, ei ikinä, maailman tappiin asti.” Jesaja 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.” Ajatuksia autuuden vuorelta, 150–152.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.